

PESTYCYDY	NORMA BRANŻOWA	BN-75
	Herbicydy Antyperz płynny 38	6054-02
		Grupa katalogowa X 16

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest Antyperz płynny 38, środek chwastobójczy, zawierający około 38% soli sodowej kwasu trójklorooctowego w roztworze wodnym.

1.2. Zakres stosowania normy. Normę należy stosować w zakresie produkcji i obrotu.

2. OZNACZENIE

ANTYPERZ PŁYNNY 38 BN-75/6054-02

3. WYMAGANIA

3.1. Wymagania ogólne. Antyperz płynny 38 powinien być klarowną cieczą, barwy od jasnożółtej do brązowej z dopuszczalną niewielką ilością osadu i dopuszczalnym słabym zapachem chloroformu.

3.2. Wymagania fizyczne i chemiczne — wg tabl. 1.

Tablica 1

Wymagania	
a) Soli sodowej kwasu trójklorooctowego w przeliczeniu na sól bezwodną, %	38 ± 2
b) Azotanu sodowego, %, nie więcej niż	13,5
c) Substancji stałych nierozpuszczalnych w wodzie, %, nie więcej niż	0,15
d) pH, w granicach	7 ÷ 8

3.3. Trwałość. Antyperz płynny 38 opakowany i przechowywany zgodnie z rozdz. 4 powinien odpowiadać wymaganiom wg 3.1 i 3.2 w ciągu 2 lat, licząc od daty produkcji.

4. PAKOWANIE, PRZECHOWYWANIE I TRANSPORT

4.1. Pakowanie. Antyperz płynny 38 należy rozlewać do kanistrów polietylenowych wg BN-71/6411-02:

- pojemności nominalnej 20 dm³ z zawartością 30 kg,
- pojemności nominalnej 10 dm³ z zawartością 10 kg,
- pojemności nominalnej 5 dm³ z zawartością 5 kg.

Kanistrów pojemności nominalnej 5, 10 i 20 dm³ nie umieszcza się w opakowaniach transportowych.

Można stosować inne opakowania za zgodą odbiorcy, jeżeli zabezpieczają one produkt co najmniej w takim stopniu jak ww. opakowania i mają wymiary zgodne z zasadami systemu wymiarowego opakowań wg PN-64/O-79021. Opakowania i znakowanie opakowania eksportowego powinno być każdorazowo uzgodnione z odbiorcą.

Na każdym opakowaniu jednostkowym umieścić oznakowanie wg PN-67/O-79252 zawierające co najmniej:

- a) nazwę i znak wytwórni,
- b) ostrzeżenie: „Ostrożnie, środek szkodliwy — klasa IV”, „Przechowywać z dala od produktów spożywczych, pasz i naczyń na żywność w miejscach niedostępnych dla dzieci”,
- c) oznaczenie wg 2,
- d) numer rejestracyjny nadany przez Ministerstwo Rolnictwa,
- e) procentową zawartość składnika czynnego oraz jego nazwę zwyczajową i chemiczną,
- f) krótką charakterystykę preparatu,
- g) zastosowanie i przepis użycia oraz sposób postępowania z opróżnionym opakowaniem,
- h) opis sposobu magazynowania,
- i) znak KJ, numer partii i datę produkcji,

Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Organicznego ORGANIKA

Ustanowiona przez Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Organicznego ORGANIKA dnia 6 lutego 1975 r. jako norma obowiązująca w zakresie produkcji i obrotu od dnia 1 stycznia 1976 r.

(Dz. Norm. i Miar nr 17/1975 poz. 57)

- j) masę netto,
- k) masę brutto,
- l) cenę detaliczną,
- m) napis manipulacyjny „Góra. Nie przewracać”.

Na opakowaniu pakowanym sposobem maszynowym dopuszcza się nieumieszczanie znaku KJ.

4.2. Formowanie jednostek ładunkowych. W przypadku stosowania paletyzacji, jednostki ładunkowe powinny być formowane na paletach wg PN-68/M-78216. Ładunek na palecie należy zabezpieczyć przed przesuwaniem się i deformacją.

4.3. Przechowywanie. Antyperz płynny 38 w opakowaniu wg 4.1 należy przechowywać w chłodnych i przewiewnych magazynach w temperaturze nie niższej niż 0°C, z dala od produktów żywnościowych, pasz i naczyń na żywność, w miejscach niedostępnych dla dzieci.

4.4. Transport. Antyperz płynny 38 należy przewozić dowolnymi krytymi środkami transportowymi w opakowaniach wg 4.1. Przy przewozie kolejną należy zachować przepisy kolejowe przewidziane dla przewozu materiałów niebezpiecznych.

Przy przewozie innymi środkami transportu należy zachować przepisy przewidziane dla przewozu materiałów niebezpiecznych na drogach publicznych.

5. BADANIA

5.1. Rodzaje badań

- a) sprawdzanie wymagań ogólnych (3.1),
- b) oznaczanie zawartości soli sodowej kwasu tróchlorooctowego (3.2a),
- c) oznaczanie zawartości azotanu sodowego (3.2b),
- d) oznaczanie pozostałości substancji stałych nierozpuszczalnych w wodzie (3.2c),
- e) oznaczanie pH (3.2d).

5.2. Wielkość partii powinna wynosić najwyżej 500 kg.

5.3. Pobieranie próbek. Probki do badań należy pobierać zgodnie z PN-67/C-04500.

Z każdej partii podlegającej odbiorowi wybrać w sposób losowy, w zależności od liczności partii następujące liczby opakowań jednostkowych wg tabl. 2.

Tablica 2

Liczba opakowań jednostkowych w partii	Liczba opakowań jednostkowych, którą należy wybrać do pobierania próbek
do 5	wszystkie
6 ÷ 15	5
16 ÷ 25	7
26 ÷ 63	8
64 ÷ 160	9
powyżej 160	10

Zawartość opakowań jednostkowych przed pobraniem próbek należy dobrze wymieszać. Probki należy pobierać próbnikiem nr 1 wg PN-74/C-60008.

Z każdego wylosowanego opakowania jednostkowego należy pobrać próbkę pierwotną o masie 300 g, próbki pierwotne zmieszać razem i utworzyć próbkę ogólną.

Średnią próbkę laboratoryjną o masie 500 g przygotować z próbki ogólnej wg PN-67/C-04500.

Próbkę do analizy rozjemczej przechowywać przez 3 miesiące, a w przypadku eksportu przez 6 miesięcy od daty wysyłki z zakładu produkcyjnego.

5.4. Opis badań

5.4.1. Sprawdzanie wymagań ogólnych wykonać organoleptycznie.

5.4.2. Oznaczanie zawartości soli sodowej kwasu tróchlorooctowego

5.4.2.1. Odczynniki i roztwory

- a) Azotan srebra cz.d.a., roztwór 0,1n.
- b) Kwas azotowy cz.d.a. (1,4).
- c) Rodanek amonowy cz.d.a., roztwór 0,1n.
- d) Siarczan żelazowo-amonowy cz., 40-procentowy roztwór wodny zakwaszony kwasem azotowym – jako wskaźnik.
- e) Wodorotlenek sodowy cz.d.a., roztwór 25-procentowy.

5.4.2.2. Wykonanie oznaczania. W kolbie ze szlifem pojemności 500 cm³, zaopatrzonej w chłodnicę zwrotną, umieścić 25 cm³ wodorotlenku sodowego i dodać około 0,25 g Antyperzu płynnego 38 odważonego za pomocą pipetki wagowej z dokładnością do 0,0002 g. Kolbę ogrzewać na siatce i utrzymywać w stanie wrzenia w ciągu 1 godz.

Następnie spłukać chłodnicę wodą, a zawartość kolby zobojętnić kwasem azotowym do zaniku brązowego zabarwienia roztworu.

Całość ochłodzić do temperatury pokojowej, dodać 0,5 cm³ wskaźnika z biurety, 25 cm³ roztworu azotanu srebra i odmiareczkować jego nadmiar roztworem rodanku amonowego do chwili pojawienia się trwałego różowego zabarwienia.

Zawartość soli sodowej kwasu tróchlorooctowego (X) obliczyć w procentach wg wzoru

$$X = \frac{(V_1 - V_2) \cdot 0,6179}{m}$$

w którym:

V_1 – objętość ściśle 0,1n roztworu azotanu srebra użyta do miareczkowania badanej próbki, cm³,

V_2 – objętość ściśle 0,1n roztworu rodanku amonowego użyta do miareczkowania badanej próbki, cm³,

m – odważka badanego roztworu, g,

0,6179 – ilość gramów soli sodowej kwasu trójchlorooctowego, odpowiadająca 1 cm³ ściśle 0,1n roztworu azotanu srebra.

5.4.2.3. Wynik końcowy oznaczania. Za wynik przyjąć średnią arytmetyczną wyników co najmniej dwóch oznaczeń równoległych, nie różniących się między sobą więcej niż o 0,50%.

5.4.3. Oznaczanie zawartości azotanu sodowego

5.4.3.1. Odczynniki i roztwory

- Azotan potasowy cz.d.a.
- Kwas siarkowy cz. (1,84).
- Siarczan żelazawy cz.d.a., roztwór 0,5n przygotowany następująco: 13,5 g siarczanu żelazawego rozpuścić w 400 cm³ wody, a następnie dodać 500 cm³ kwasu siarkowego 50-procentowego.

Miano roztworu ustalić na wysuszony w 135°C do stałej masy azotan potasowy. W tym celu należy odważyć około 0,4 g azotanu potasowego z dokładnością do 0,0002 g, rozpuścić w 100 cm³ kwasu siarkowego i miareczkować w ten sam sposób jak w przypadku Antyperzu płynnego 38. Miano siarczanu żelazawego należy sprawdzać przed każdą analizą, obliczając ilość gramów azotanu sodowego (a) odpowiadającego 1 cm³ siarczanu żelazawego wg wzoru

$$a = \frac{m}{V} \cdot \frac{85,00}{101,10}$$

w którym:

- m – odważka azotanu potasowego, g,
- V – objętość siarczanu żelazawego zużyta do zmiareczkowania odważki azotanu potasowego, cm³,
- 85 – masa cząsteczkowa azotanu sodowego,
- 101,10 – masa cząsteczkowa azotanu potasowego.

5.4.3.2. Wykonanie oznaczania. Do zlewki wprowadzić odważkę badanej substancji w takiej ilości, aby spodziewana zawartość azotanu sodowego wynosiła około 0,5 g. Następnie dodać 100 cm³ kwasu siarkowego. Zlewkę wstawić do naczynia zawierającego wodę z lodem i miareczkować roztworem siarczanu żelazawego do lekko brązowego zabarwienia.

Temperatura miareczkowanej cieczy nie powinna przekraczać 12°C.

Zawartość azotanu sodowego (X) obliczyć w procentach wg wzoru

$$X = \frac{V \cdot a \cdot 100}{m}$$

w którym:

- V – objętość roztworu siarczanu żelazawego zużyta do miareczkowania, cm³,
- a – ilość gramów azotanu sodowego odpowiadająca 1 cm³ siarczanu żelazawego,
- m – odważka badanego preparatu, g.

5.4.3.3. Wynik końcowy oznaczenia. Za wynik przyjąć średnią arytmetyczną wyników co najmniej dwóch oznaczeń równoległych nie różniących się między sobą więcej niż o 0,50%.

5.4.4. Oznaczanie pozostałości substancji stałych nierozpuszczalnych w wodzie. Odważyć około 25 g Antyperzu płynnego 38 z dokładnością do 0,01 g i sączyć przez wysuszony do stałej masy i zważony z dokładnością do 0,0002 g sączek szklany z dnem porowatym 3 G4.

Sączek z osadem suszyć do stałej masy w temperaturze 120°C.

Zawartość części nierozpuszczalnych w wodzie (X) obliczyć w procentach wg wzoru

$$X = \frac{(m_2 - m_1) \cdot 100}{m}$$

w którym:

- m₂ – masa sączka szklanego z osadem, g,
- m₁ – masa sączka szklanego, g,
- m – masa próbki, g.

5.4.5. Oznaczanie pH należy wykonać pehametrem.

5.5. Zaokrąglanie i zapisywanie liczb dotyczących końcowych wyników oznaczeń parametrów wg 3.2 wykonać zgodnie z PN-70/N-02120 p. 3.3.2.

5.6. Zaświadczenie o wynikach badań stwierdzające zgodność z wymaganiami normy dołączyć do każdej wysyłki produktu.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę – Zakłady Chemiczne AZOT w Jaworznie.

2. Dotychczasowe normy. Niniejsza norma zastępuje ZN-65/MPCh/OE-3312.

3. Normy i dokumenty związane
PN-67/C-04500 Produkty chemiczne. Wytyczne pobierania i przygotowywania próbek

PN-74/C-60008 Próbniki do pobierania próbek produktów bezkształtnych

PN-68/M-78216 Palety ładunkowe płaskie jednopłytowe drewniane czterowieściowe bez skrzydeł 800×1200

PN-70/N-02120 Zasady zaokrąglania i zapisywania liczb

PN-64/O-79021 System wymiarowy opakowań

PN-67/O-79252 Produkty w opakowaniach transportowych. Znaki i znakowanie. Wymagania podstawowe

BN-71/6411-02 Opakowania z tworzyw sztucznych. Kanistry z polietylenu, prostokątne z jednym uchwytem

Przepisy o przewozie kolejną materiałów i przedmiotów niebezpiecznych (PMN) z dnia 15 września 1968 r. (Dz.T. i ZK nr 20 z 1968 poz. 84)

Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 17 listopada 1971 r. w sprawie bezpieczeństwa ruchu przy przewozie materiałów niebezpiecznych na drogach publicznych (Dz. U. PRL nr 35, poz. 310 z dnia 17 grudnia 1971)

Specjalne warunki przewozu towarów niebezpiecznych w mię-

dzynarodowej komunikacji kolejowej stanowiące załącznik nr 4 do umowy SMGS (Dz.T i ZK z 1966 r. nr 7 poz. 35)

Przepisy o ładowaniu i wyładowywaniu wagonów towarowych w komunikacji wewnętrznej. Załącznik nr 10 (do art. 27, ust. 4, pkt. 4, DKP)

Regulamin międzynarodowy dla przewozu kolejną towarów niebezpiecznych (RID) stanowiący załącznik I do Konwencji CIM (Dz. U. PRL nr 21, poz. 137 z dnia 29 czerwca 1968 r.)

4. Autorzy projektu normy – mgr Elżbieta Matuszewska, inż. Alicja Pierzchała – Zakłady Chemiczne AZOT w Jaworznie.